

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/99/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121207146
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7121207146.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: Notárska komora Slovenskej republiky, Krasovského 3742/13, Bratislava, IČO : 30 811 236, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Krechňák & Associates, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Panenská 8, proti žalovanému: A. B. C., nar. X.XX.XXXX, bytom v C., D. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Evou Hencovskou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Bajzova 2, o určenie, že žalovaný je trvale nespôsobilý na vykonávanie notárskeho úradu pre zlý zdravotný stav, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 14. apríla 2023 sp.zn. 38C/34/2021

rozhodol:

M e n í uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 14. apríla 2023 č.k. 38C/34/2021-178 tak, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (toho času Mestský súd Košice; ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením zo dňa 14. apríla 2023 č.k. 38C/34/2021-178 stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. Rozhodol tak o náhrade trov konania, v ktorom sa žalobca domáhal určenia, že žalovaný je trvale nespôsobilý na vykonávanie notárskeho úradu z dôvodu, že žalovaný bol od 3.5.2021 práceneschopný a vzhľadom na zlý zdravotný stav nebol trvale spôsobilý riadne vykonávať notársku činnosť.
3. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 29. decembra 2021 č.k. 38C/34/2021-90, na základe späťvzatia žaloby zo dňa 22.12.2021, konanie zastavil (výrok I.), stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.) a žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 43,05 € (výrok III.).
4. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 27.10.2022, sp.zn. 6Co/34/2022 zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 29. decembra 2021 č.k. 38C/34/2021-90 vo výroku II. a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie uložil opakovane posúdiť procesnú zodpovednosť (procesné zavinenie) zastavenia konania a zvážiť, či v danom prípade nie sú splnené podmienky v zmysle ust. § 257 Civilného sporového poriadku pre nepriznanie náhrady trov konania strane, ktorej by inak takýto nárok vznikol, či už vzhľadom na osobné, majetkové a zárobkové pomery strán sporu, prípadne aj vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci.
5. Po vrátení veci súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

6. Vychádzal z úvahy, že v danom prípade sa žalobca žalobou doručenu súdu 7.9.2021 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd určil, že žalovaný je trvale nespôsobilý na vykonávanie notárskeho úradu pre zlý zdravotný stav. Žalovaný bol od 3.5.2021 práceneschopný a preto žalobca podal v súlade s ust. § 14 ods. 5 Notárskeho poriadku dňa 7.9.2021 žalobu o určenie, že žalovaný je trvale nespôsobilý na vykonávanie notárskeho úradu pre zlý zdravotný stav. Žalobca v rámci dohľadu nad činnosťou notárov musí najprv zistiť skutočnosť, že notár má vážne problémy s výkonom notárskeho úradu, ktoré súvisia s jeho zlým zdravotným stavom. Na základe týchto zistení vyzve notára, aby sám podal žiadosť o odvolanie. Ak notár v lehote jedného mesiaca žiadosť nepodá, komora je aktívne legitimovaná na podanie určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP s návrhom výroku, že notár vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je trvale spôsobilý riadne vykonávať notársku činnosť. Žalobu vzal späť z dôvodu, že žalovanému bola dňa 24.9.2021 ukončená jeho práceneschopnosť a zmenili sa skutkové okolnosti, ktoré odôvodňovali určenie právnej skutočnosti, ktorá je predmetom žaloby. Na strane žalovaného pominul dôvod na podanie tejto žaloby v zmysle ust. § 14 ods. 5 Notárskeho poriadku.

7. Konštatoval, že z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, nárok na náhradu trov konania v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP vznikol žalovanému, avšak v súlade s ust. § 257 Civilného sporového poriadku súd tento nárok žalovanému nepriznal.

8. Pri skúmaní dôvodov hodných osobitného zreteľa poukázal na to, že ust. § 257 predstavuje odchýlku pri rozhodovaní o náhrade trov konania od zásady zodpovednosti za výsledok konania (§ 255 CSP) a zodpovednosti za zavinenie (§ 256 CSP), jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter. Ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku umožňuje zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania, čo v danom prípade je na mieste.

9. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa vzhliadol v povahe sporu, a to, že žaloba bola v čase podania jednoznačne dôvodná (pre pretrvávajúcu dlhodobú práceneschopnosť žalovaného ako prekážku výkonu funkcie notára podľa ust. § 14 ods. 5 Notárskeho poriadku, pričom táto prekážka zanikla až po podaní žaloby na súd). Z tohto dôvodu súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania a žalobcovi nárok na ich náhradu v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP nevznikol. Vzhľadom na uvedené, súd nepriznal obom stranám sporu nárok na náhradu trov konania.

10. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/ a h/ CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

11.1. V prvom rade žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie nepriznanie trov konania odôvodnil výlučne skutočnosťou, že žaloba bola v čase podania jednoznačne dôvodná.

11.2. Ďalej poukázal na to, že pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania, pričom v danom prípade súd zisťoval tieto pomery iba u žalovaného a vôbec nezisťoval majetkové a zárobkové pomery žalobcu. K svojim majetkovým, zárobkovým a osobným pomerom žalovaný zdôraznil, že nemá žiaden príjem, je evidovaný ako nezamestnaný a nevie žiadnym spôsobom nakladať so svojim nehnuteľným majetkom za účelom jeho spešáženia. Tiež poukázal na to, že žalobca sám svojim opatrením pripravil žalovaného o finančné príjmy (ustanovením zástupcu, pričom podiel zástupcu na odmene bol stanovený na 100%), a preto žalovaný považuje nepriznanie náhrady trov za neprimerane tvrdé a v rozpore s dobrými mravmi.

11.3. Ďalej namietal, že skutkový stav uvádzaný žalobcom v žalobe (kde tvrdil, že vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav žalovaný nie je schopný dlhodobo vykonávať svoj notársky úrad a narastá riziko vzniku škôd a iných nepriaznivých následkov) je neúplný a vychádza z nepreukázaných, ale hlavne nepravdivých tvrdení E. F. C.. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že bol v dňoch 30.4. až 2.5.2021 obeťou obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu, ktorý je predmetom vyšetrovania na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Košiciach a následne bol dočasne práceneschopný s diagnózou akútna stresová reakcia a následne s diagnózou postraumatická stresová reakcia. Žalovaný vytýkal žalobcovi, že v žalobe vôbec neuviedol vyjadrenie E. E. G. v súvislosti s možnosťou jeho zastupovania (zo dňa 2.6.2021 a 3.6.2021) a taktiež neuviedol skutočnosti nasvedčujúce zlepšeniu zdravotného stavu žalovaného, ktorý dňa 23.7.2021 udelil dispozičné právo E. E. G. za účelom

vydávania notárskych úschov v záujme riešiť komplexne vyplácanie notárskych úschov. V čase podania žaloby, t.j. 7.9.2021 žalobca mal vedomosť o zlepšení zdravotného stavu žalovaného, pričom v žalobe neuviedol jeho diagnózu a žiadnym spôsobom nevysvetlil, na základe akých skutočností má za to, že sa jedná o trvalú nespôsobilosť vykonávať notársky úrad. Žalovaný zdôraznil, že práceneschopnosť sama o sebe ešte neznamená trvalú nespôsobilosť vykonávať notársky úrad. Podľa žalovaného žalobca pristúpil k podaniu žaloby predčasne.

11.4. Dôvodil, že žalobca pri podávaní žaloby vychádzal hlavne z tvrdení zamestnanca E. F. C., voči ktorému mal však žalovaný podozrenie, že bol zapojený do vydieračského únosu. Taktiež poukázal na zatajenú skutočnosť, že A. A. H., notárska koncipientka mala podpisové oprávnenie k účtom notárskych úschov a bola riadne poverená na úkony vo veciach notárskych úschov. Žalovaný tiež uviedol okolnosti vzťahujúce sa k neodovzdaniu agendy (neposkytnutiu súčinnosti) zástupcovi (E. A. I. D., J.) s poukazom na nezákonnosť niektorých jej požiadaviek a porušenie povinnosti konať iba vo veciach, ktoré neznesú.

11.5. Žalovaný tiež namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tou skutočnosťou, že žalobca mal vedomosť o ukončení práceneschopnosti žalovaného už 30.9.2021, no k späťvzatiu žaloby došlo až 22.12.2021, t.j. takmer tri mesiace, odkedy sa žalobca o ukončení práceneschopnosti žalovaného dozvedel. Zdôraznil, že jeho práceneschopnosť bola ukončená dňa 24.9.2021, o čom sa žalobca dozvedel dňa 30.9.2021 a opatrením zo dňa 15.11.2021 ukončil jeho zastupovanie. Návrh na späťvzatie žaloby však žalobca podal až dňa 22.12.2021, pričom žalovaný sa na základe výzvy súdu z 20.10.2021 k žalobe vyjadril dňa 14.12.2021. Je teda zrejmé, že žalobca vzal žalobu späť až po 83 dňoch, odkedy sa dozvedel o ukončení práceneschopnosti žalovaného. Ak by konal bezodkladne, žalovaný by sa k žalobe nevyjadril a nevznikli by mu žiadne trovy. Žalovaný teda má za to, že žalobca nielen svojou žalobou, ale aj svojim nekonaním, resp. oneskoreným späťvzatím žaloby zavinil vznik trov žalovaného a aj z toho dôvodu považuje žalovaný rozhodnutie nepriznať mu náhradu trov konania za rozporné s dobrými mravmi.

12. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

14. Súd prvej inštancie konštatoval, že nárok na náhradu trov konania v tomto spore z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP vznikol žalovanému, avšak v súlade s ust. § 257 Civilného sporového poriadku súd tento nárok žalovanému nepriznal.

15. Odvolací súd má za to, že súd správne aplikoval ust. § 256 ods.1 CSP (ktoré vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia) a toto ustanovenie aj správne vyložil a aplikoval na daný prípad, ak vychádzal z úvahy, že nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému.

16. V prípade zastavenia konania (aj čiastočného zastavenia konania) je totiž na mieste vziať do úvahy zásadu zodpovednosti za zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí podľa procesného výsledku a zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak súd zastaví konanie, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tejto časti otázkou, či niektorá strana sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Pokiaľ žalobca musel vziať žalobu späť pre správanie sa žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak však došlo k zastaveniu konania v dôsledku inej skutočnosti, ktorá nemala svoj základ v správaní sa žalovaného, nemožno procesnú zodpovednosť za zastavenie konania pričítať žalovanému. Odvolací súd poukazuje na to, že kritérium procesného zavinenia je treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, t.j. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť. Pri posudzovaní dôvodnosti podania žaloby sa skúma len procesné hľadisko, a to, či sa žalovaný zachoval v súlade so žalobnou požiadavkou. V preskúmanom prípade vzhľadom na to, čoho sa žalujúca strana v konaní domáhala, nemožno konštatovať, že po začatí

konania dosiahla v dôsledku konania (správania sa) žalovaného to, čo žalobným petitom požadovala (čoho sa domáhala).

17. V prejednávanej veci súd následne správne skúmal aj ne/splnenie podmienok na aplikáciu ust. § 257 CSP, avšak toto ustanovenie nesprávne vyložil a aplikoval na vzťahy medzi stranami sporu, ak žalovanému nepriznal proti žalobcovi náhradu trov konania.

18. V danom prípade súd vzal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému, ktoré mali spočívať v okolnostiach prejednávanej veci, keď žalobu podanú žalobcom považoval za dôvodnú s poukazom na pretrvávajúcu dlhodobú práceneschopnosť žalovaného- ako dôvod na podanie žaloby (prekážku výkonu funkcie notára podľa ust. § 14 ods. 5 Notárskeho poriadku), pričom táto prekážka zanikla až po podaní žaloby na súd.

19. V zmysle ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Toto zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods.1 CSP).

20. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

21. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. V zmysle už ustálenej judikatúry nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

22. Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch na strane sporu alebo v okolnostiach prejednávanej veci. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody.

23. Ako už odvolací súd uviedol vyššie, pri rozhodovaní o trovách konania súd otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, posudzuje výlučne z procesného hľadiska, kedy je rozhodujúci procesný výsledok konania. Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je tak založené na vyriešení otázky, ktorá zo sporových strán zaviniла jeho zastavenie. Zavinenie na zastavení konania podľa § 256 ods. 1 CSP sa posudzuje výlučne len z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku konania a nie podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posúdenie dôvodnosti žaloby vo veci samej (viď. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5MCdo 12/2008 zo dňa 14.10.2008).

24. V prejednávanej veci procesne zavinił zastavenie konania žalobca tým, že zobral žalobu späť, pričom dôvodom tohto späťvzatia nebolo správanie žalovaného. Z hľadiska procesného výsledku teda zavinił zastavenie konania žalobca a otázka dôvodnosti podanej žaloby je pre rozhodnutie o trovách konania irelevantná a nemožno ju považovať ani za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému.

25. Nad rámec uvedeného je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie pri konštatovaní dôvodnosti žaloby dostatočne neposúdil okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby, viedli k súdnemu uplatneniu nároku a postoj sporových strán (na základe čoho dospel k nesprávnemu záveru o existencii dôvodov, pre ktoré by sa mal odchyliť od všeobecnej zásady priznania náhrady trov konania strane, ktorej na ich priznanie vznikol nárok). Pretrvávajúcu dlhodobú práceneschopnosť žalovaného nemožno bez ďalšieho (bez dôsledného posúdenia jej dĺžky, dôvodov a ďalších okolností, najmä ako je zabezpečený chod notárskeho úradu, napr. prostredníctvom splnomocnených osôb, zamestnancov a pod.) považovať za prekážku výkonu funkcie notára podľa ust. § 14 ods. 5 Notárskeho poriadku), a len na základe existencie práceneschopnosti urobiť záver o dôvodnosti žaloby.

26. Za danej situácie okolnosti prejednávaneho sporu, ako ich uviedol súd prvej inštancie, t.j. dôvodnosť podanej žaloby, nie sú dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému.

27. K aplikácii ust. § 257 dochádza aj z aspektov sociálnych a okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobné a iné pomery všetkých strán sporu a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

28. V preskúvanom prípade však nebol zistený ani dôvod hodný osobitného zreteľa spočívajúcich v osobných, majetkových a zárobných pomeroch žalovaného, naopak zistené pomery žalovaného neumožňujú prijať záver o nepriznaní jemu patriaceho nároku na náhradu trov konania.

29. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania v zmysle ustanovenia § 388 CSP tak, že žalovaný má nárok proti žalobcovi na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

31. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).